

punkt, hvorpaa det foreløbige Udkast stod, kan man sige, naar der først i et enkelt concret Tilfælde er Nødstilstand tilstede, og denne er bevist og anerkjendt af de Autoriteter, til hvem en saadan Anerkjendelse overlades, at man maa søge at afhjælpe samme ved at tage danske Matroser og fremmede Matroser, ja selv Folk, der ikke efter almindelige Regler ere berettigede til at lade sig forhyre paa Skibe; men det vil neppe finde sin Plads, naar der blot siges, at man, istedetfor at man nu skal tage Folk, der ere hjemmehørende her i det danske Monarchie, til hele Besætningen, herefter kan tage Halvdelen af det underordnede Mandskab, med Udelukkelse af Skipperen og Styrmandene, der skulle være nationale, imellem Fremmede — jeg troer ikke, at det der kan siges, at man tillige kan tage Ikke-Sindrullerede og Folk, som ikke have Interimspatent; thi det er det Samme som at sige, at foruden den ene Halvdeel, som skal være Danske, kan man tage hvem man vil, og opstille dette som almindelig Regel, vil være noget ganske Andet, end at tillade det i et givet concret Tilfælde, hvor der er Nødstilstand tilstede, og hvor denne legalt er bleven anerkjendt. Hvad Henvisningen til § 8 eller, rettere sagt, til Forordningen af 4de Mai 1803 angaaer, da har jeg ikke forstaaet rettere, end at den høitærede Justitsminister har givet sit Samtykke til, at denne udgaaer, og jeg for mit Vedkommende har ogsaa erklæret mig enig i, at denne Passus uden Skade kan udgaae, og det kan ogsaa gerne være, som den ærede sidste Taler oplyste, at det kan være hensigtsmæssigt.

Formanden: Thinget har sikkert Intet at erindre imod, at den 3die Landstingsmand for 10de Kreds, der har ønsket Ordet, atter faaer det, skjøndt han allerede har havt det to Gange (Nei!).

J. C. Larsen: Det er ingenlunde undgaaet min Opmærksomhed, at Forholdet vil stille sig noget anderledes, naar en Bestemmelse om, at ogsaa indfødte Ikke-Sindrullerede maae antages, sættes i en Lov, der indskrænker sig til visse enkelte Nødvendighedstilfælde, end naar den, som efter Udvalgets Forslag, sættes i en Lov, der giver en almindelig Tilladelse;

men jeg kan dog ikke finde mig overbevist, ved hvad den ærede Ordfører har anført, om Bestemmelsens Uanvendelighed i det sidste Tilfælde, navnlig naar jeg henfører til de Grundsaetninger, han selv har udtalt, og Udvalget er gaaet ud fra, nemlig at betragte denne Lov som en nærmere Regulering af Næringsforholdene. Naar man da siger, at de Indrullerendes privilegerede Næringsret er fyldestgjort, naar det halve Mandskab paa ethvert Skib skal tages af dem, saa ser jeg ikke, hvad der skulde være til Hinder for at bestemme, at den anden Halvdeel kan bestaae baade af Fremmede og af Indfødte, der ikke ere Indrullerede.

Da ikke Flere begjærede Ordet, færed man til Afstemning, hvorved:

1) Første Passus af Udvalgets Forslag:

„Det skal herefter, naar et dansk Skib udrethedes fra et Sted i Kongeriget, være tilladt dertil at forhyre ogsaa fremmede Søfolk, dog at, foruden Skipperen og Styrmandene, Halvdelen af Skibsmandskabet skal bestaae af Personer, der ere hjemmehørende i det danske Monarchie.“

vedtoges eenstemmigt med 35 Stemmer.

2) Anden Passus af Udvalgets Forslag:

„Førrigt blive, saalænge de nuværende Krigsforhold vedvare, de særlige Bestemmelser, der indeholdes i Forordn. af 4de Mai 1803 om Søfart i Krigstider, navnlig i sammes §§ 5, 6, 7 og 8, nøie at iagttage ved al den Fart, hvorpaa bemeldte Forordning er anvendelig.“

forkastedes eenstemmigt med 35 Stemmer.

3) Udvalgets Forslag, der vil træde istedetfor Lovudkastet og efter den foregaaende Afstemning vil komme til at lyde saaledes:

„Det skal herefter, naar et dansk Skib udrethedes fra et Sted i Kongeriget, være tilladt dertil at forhyre ogsaa fremmede Søfolk, dog at, foruden Skipperen og Styrmandene, Halvdelen af Skibsmandskabet skal bestaae af Per-